

## UZASADNIENIE

**Obrońca skazanego J. P. (1) wniósł o połączenie kar orzeczonych wobec niego następującymi wyrokami:**

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 30 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 109/12;
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku- Białej z dnia 8 kwietnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt IX K 157/12;
- wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawie o sygn. akt III K 593/12.

**Sąd ustalił, że J. P. (1) został skazany następującymi wyrokami:**

**1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 25 kwietnia 2005 r. w sprawie o sygn. akt IX K 542/05**

**za czyny popełnione:**

a. w dniu 16 kwietnia 2003 r.

z art. 178 a § 1 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkiego rodzaju na okres 5 lat;

b. w dniu 16 kwietnia 2003 r.

z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.

na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkiego rodzaju na okres 4 lat;

jako kara łączna na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczona została kara 10 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono łącznie zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkiego rodzaju na okres 5 lat;

na poczet kary zaliczono okres od 04 czerwca 2006r. do 13 listopada 2006 r.;

**2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 28 października 2009 r. w sprawie o sygn. akt XI K 1508/08**

za czyn popełniony w dniu 16 czerwca 2008 r.

z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat i na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzono mu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 złotych,

postanowieniem z dnia 16 listopada 2012 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

**3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 01 marca 2010 r. w sprawie o sygn. akt XI K 394/10**

za czyn popełniony w dniu 23 lutego 2009 r.

z art. 178 a § 1 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat i na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzono karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych po 10 złotych, na poczet której zaliczono okres zatrzymania w dniu 23.02.2009 r., orzeczono także zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerowych na okres 5 lat,

postanowieniem z dnia 16 listopada 2012 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności,

4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 30 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 109/12

za czyn popełniony w dniu 4 stycznia 2012 r.

z art. 178 a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 k.k.

na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerów w ruchu lądowym na okres 5 lat;

5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku- Białej z dnia 8 kwietnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt IX K 157/12

za czyn popełniony w dniu 3 grudnia 2011 r.

z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania w dniu 03.12.2011 r. i w dniu 04.12.2011 r., orzeczono także środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 8 lat;

**WYROKIEM ŁĄCZNYM Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej z dnia 09 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt IX K 1041/13 ,**

którym jako pierwszą grupę zbiegających się skazań połączono kary pozbawienia wolności orzeczone:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 28 października 2009 r. w sprawie o sygn. akt **XI K 1508/08**

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 01 marca 2010 r. w sprawie o sygn. akt **XI K 394/10**

i wymierzono karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

zaś w grupie drugiej połączono kary orzeczone:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 30 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt **II K 109/12**

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku- Białej z dnia 8 kwietnia 2013 r. w sprawie o sygn. **akt IX K 157/12**

i wymierzono karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności

6. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawie o sygn. akt III K 593/12

za czyn popełniony w dniu 24 listopada 2011 r.

z art. 178 a § 1 i 4 k.k. w zw. art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

na karę 1 roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres od dnia 24 listopada 2011 r. do dnia 25 listopada 2011 r., orzeczono także środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat.

**Sąd zważył, co następuje:**

**Sąd, mając na uwadze treść art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, zgodnie z którym do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie tejże ustawy (to jest przed dniem 1 lipca 2015 r. – art. 29 ustawy) nie stosuje się przepisów dotyczących kary łącznej w brzmieniu nadanym po dniu 1 lipca 2015 r., stosował treść przepisów w brzmieniu przed wejściem w życie tejże nowelizacji.**

Wyrok łączny to instytucja karnoprosesowa, której zadaniem jest realizacja prawa karnego materialnego w zakresie kary łącznej wobec osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów na kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Warunki łączenia kar i środków karnych określa art. 85 k.k., zgodnie z którym połączeniu podlegają kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu wymierzone za dwa lub więcej przestępstw popełnionych zanim zapadł pierwszy choćby nieprawomocny, wyrok co do któregośkolwiek z tych przestępstw.

W przedmiotowej sprawie **pierwszą grupę zbiegających się chronologicznie przestępstw** przed wydaniem pierwszego wyroku, co do któregośkolwiek z nich stanowi **pierwsza grupa objęta poprzednim wyrokiem łącznym**, to jest wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej z dnia 09 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt IX K 1041/13, w której to grupie połączono kary pozbawienia wolności orzeczone:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 28 października 2009 r. w sprawie o sygn. akt **XI K 1508/08**

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 01 marca 2010 r. w sprawie o sygn. akt **XI K 394/10**.

Zdaniem Sądu, **brak było podstaw do przyjęcia, iż tenże węzeł prawomocnie połączonych kar uległ bądź powinien ulec rozłączeniu**. Bowiem jedyny wyrok, który zapadł po dacie wydania omawianego wyroku łącznego, to jest wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawie o sygn. akt III K 593/12, dotyczy czynu popełnionego w dniu 24 listopada 2011 r., a więc już po dacie wydania wyroku, który w tej grupie zapadł jako pierwszy.

Zatem postępowanie w tym zakresie należało umorzyć z uwagi na zaistnienie negatywnej przesłanki procesowej w postaci powagi rzeczy osądzonej, o czym Sąd orzekł **w punkcie I wyroku**.

**W niniejszej sprawie, w ocenie Sądu, zachodziły przesłanki i zasadne było utworzenie JEDNEJ grupy zbiegów przestępstw, pozwalającej na połączenie wymierzonych co do nich kar jednostkowych – to jest grupy obejmującej skazania zawarte w trzech wyrokach: dwóch ujętych już uprzednio w drugiej grupie skazań poprzedniego wyroku łącznego oraz dodatkowo wyrokiem orzeczonym po jego wydaniu.**

**Jako chronologicznie pierwszy** w tej grupie wobec J. P. (1) zapadł **wyrok** Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia **30 marca 2012 r.** w sprawie o sygn. akt **II K 109/12**

za czyn popełniony w dniu 4 stycznia 2012 r.

z art. 178 a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 k.k.

którym wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerów w ruchu lądowym na okres 5 lat.

**Przed datą wskazanego wyżej** wyroku J. P. (1) dopuścił się **dwóch czynów**, co do których orzeczono w wyrokach:

- Sądu Rejonowego w Bielsku- Białej z dnia 8 kwietnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt **IX K 157/12**

za czyn popełniony **w dniu 3 grudnia 2011 r.**

z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

którym wymierzono karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 8 lat;

- Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawie o sygn. akt III K **593/12**

za czyn popełniony **w dniu 24 listopada 2011 r.**

z art. 178 a § 1 i 4 k.k. w zw. art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

na karę 1 roku pozbawienia wolności i orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat.

Zatem wymiar kary łącznej mógł oscylować w granicach od minimalnie 1 roku pozbawienia wolności (absorpcja) do maksymalnie 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności (kumulacja). **Sąd zastosował tu system pośredni i ustalił wymiar kary łącznej w wysokości 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, o czym orzekł w punkcie II wyroku.**

**Przechodząc do wyjaśnienia przyczyn, dla których Sąd ustalił karę łączną we wskazanym powyżej wymiarze wskazać należy, że:**

Co do wymiaru kary łącznej - zgodnie z brzmieniem art. 86 § 1 k.k. karę łączną Sąd orzeka w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Podstawą wymiaru kary są kary wymierzone za poszczególne zbiegające się przestępstwa. Tak więc wymierzając karę łączną Sąd może zastosować zasadę kumulacji, absorpcji lub system pośredni.

Wyraźnego podkreślenia wymaga okoliczność, iż wydając wyrok łączny Sąd nie bierze pod uwagę ponownie okoliczności przyjętych jako przesłanki wymiaru kary w sprawach poprzednio prawomocnie osądzonych. Celowość instytucji kary łącznej uzasadnia bowiem uwzględnienie okoliczności zaistniałych po wymierzeniu poszczególnych kar, w tym również zachowania skazanego w trakcie ich wykonywania. W szczególności zaś „Orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest orzeczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar, czy też poprzez zastosowanie zasady absorpcji. Wymiar kary łącznej zależy od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popelnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji” (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 września 2001 r., II AKa 154/01, Prok.i Pr.-wkł. 2002/4/26, KZS 2002/5/62, por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dn. 20.05.2008r. o sygn. II AKa 129/08, LEX nr 466456).

Sąd, kształtując wymiar kary łącznej musiał zatem wziąć pod uwagę związki przedmiotowe i podmiotowe popełnionych przez J. P. (1) poszczególnych przestępstw. Sąd miał tu na uwadze, iż zgodnie z ukształtowanym w tym zakresie orzecznictwem „Związek przedmiotowy zbiegających się realnie przestępstw ocenia się według tożsamości lub podobieństwa dóbr naruszonych poszczególnymi z nich oraz zwartości czasowej i miejscowej ich popełnienia. Związek podmiotowy rozumie się jako podobieństwo rodzaju winy i zamiarów” (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 14 marca 2007 r., II AKa 44/07, KZS 2007/4/27). Zaś „W aspekcie przedmiotowym związek zbiegających się realnie przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych przestępstw, a to bliskość czasowa ich popełnienia (największa - gdy czyny przestępcze popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), osoby pokrzywdzonych (największa ścisłość związku zachodzi, gdy kilkoma przestępstwami pokrzywdzono tę samą osobę), rodzaj naruszonego dobra prawnego (im bardziej zbliżone dobra, tym większa bliskości przestępstw, zatem największa

przy tożsamości dóbr), sposób działania sprawcy itd. W aspekcie podmiotowym chodzi o motywby bądź pobudki stymulujące sprawę, rodzaj i formę winy itd.” ( Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19 stycznia 2005 r., II AKA 274/04, KZS 2005/1/14, Prok.i Pr.-wkl. 2005/9/13). Wymiar kary łącznej w oparciu o absorpcję może mieć miejsce w wypadkach, gdy nie jest zarysowana zbyt wyraźnie granica pomiędzy realnym a pomijalnym zbiegiem przestępstw, gdy jedno z dwóch pozostających w zbiegu przestępstw dominuje w ocenie całości zdarzenia.

W niniejszej sprawie **czyny J. P. (1) popełnione zostały przez niego w kilkutygodniowych odstępach (w dniach 24 listopada 2011 r., 3 grudnia 2011 r., 4 stycznia 2012 r.)**, co w ocenie Sądu skutkować winno zastosowaniem w przeważającej mierze zasady kumulacji - wobec **braku zawartości czasowej i miejscowej (Ł., B., W.) czynów**. Zdaniem Sądu brak jest także podstaw do przyjęcia, iż któryś z tych czynów dominuje w ocenie całości zdarzeń. Sąd miał na uwadze, iż wszystkie te czyny zostały skierowane przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji – zachodzi zatem podobieństwo ogólnie pojętego naruszonego dobra, niemniej jednak w ocenie Sądu poszczególne czyny nie były związane z jakimś szerszym zamiarem sprawcy, bądź realizacją jego celu. W ocenie Sądu w takiej sytuacji redukcja kar poprzez zastosowanie zasady pełnej absorpcji przy wymiarze kary łącznej stanowiłaby w rzeczywistości nadużycie instytucji kary łącznej, „która ma służyć bynajmniej nie ograniczeniu odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów jakich się dopuścił, by nie została wypaczona przez prostą arytmetykę kar” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 13 grudnia 2006 roku, II Aka 208/06, KZS 2007/1/40, Prok.i Pr.-wkl. 2007/7-8/35).

Dodatkowo, ustalając wymiar kary łącznej pozbawienia wolności Sąd miał także na uwadze potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara, również ta orzeczone w wyroku łącznym, powinna wpływać na przekonanie, że popełnianie przestępstw nie może ująć bezkarnie i spotyka się ze sprawiedliwą karą. Także z tych względów Sąd nie oparł rozstrzygnięcia na zasadzie pełnej absorpcji, jak chciał tego obrońca. Oparcie się bowiem w realiach przedmiotowych skazań na tej zasadzie kłóciłoby się, w ocenie Sądu, z celami prewencji indywidualnej i ogólnej i w rzeczywistości stanowiłoby dla skazanego formę nieuprawnionej nagrody. W ocenie Sądu ukształtowanie kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji (1 rok ) stanowiłoby rażąco dysproporcję wobec wymiaru kar orzeczonych pierwotnie w trzech poszczególnych wyrokach, to jest 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności przy ukształtowaniu kary łącznej na zasadzie pełnej kumulacji kar.

Sąd miał też na uwadze, iż J. P. (1) popełnił trzy przestępstwa, co do których orzeczone kary podlegały połączeniu, co biorąc pod uwagę wskazaną powyżej linię orzecznictwa stanowi również przesłankę przemawiającą przeciwko ukształtowaniu kar łącznych z zastosowaniem, postulowanej przez obronę, zasady pełnej absorpcji.

Na wymiar kary orzekanej wyrokiem łącznym wpływ ma także zachowanie skazanego w zakładzie karnym lub w środowisku, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami (por. wyrok SN z dn. 22.01.1991, IV KR 100/90, OSP 1992/6/137). Z tych względów Sąd przeprowadził dowód z aktualnej opinii o skazanym odbywającym karę pozbawienia wolności, po to aby mieć orientację jak przebiega proces jego resocjalizacji.

Jak wynika z treści tejże opinii zachowanie skazanego J. P. (1) w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności należy uznać za przeciętne, nie był karany dyscyplinarnie ani nagradzany. Przebywał w oddziale terapeutycznym z uwagi na uzależnienie od alkoholu. Nie jest w stanie sprostać wymogom tego oddziału z uwagi na zaburzenia osobowości. **Do popełnionych przez siebie przestępstw prezentuje stosunek bezkrytyczny** (k. 86).

Zatem Sąd doszedł do wniosku, że prognoza na przyszłość w stosunku do skazanego J. P. (1) jest dość korzystna, a cele wychowawcze kary wydają się być realizowane. Sąd wziął pod uwagę przy kształtowaniu kary łącznej fakt, iż skazany wydaje się rozumieć konsekwencje, jakie ponosi w związku z popełnieniem szeregu przestępstw. Niemniej jednak Sąd podziela wyrażone w orzecznictwie stanowisko, iż nawet dotatnia prognoza penitencjarna wobec skazanego ma jednakże jedynie drugorzędne znaczenie przy kształtowaniu wymiaru kar łącznych (por wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 22 listopada 2007 r., II AKA 404/07, LEX nr 578239).

Podkreślenia wymaga również fakt, iż w ustalonej grupie zbiegających się realnie przestępstw wobec J. P. (1) wymierzono same bezwzględne kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu fakt ten dodatkowo przemawia za tym,

iż orzeczenie wobec tego konkretnie skazanego kary łącznej z zastosowaniem zasady absorpcji całkowitej byłoby zbyt daleko idącą łagodnością.

Wskazać również należy, iż art. 86 § 1 k.k. nie nakazuje przy orzekaniu kary łącznej stosowania zasady pełnej absorpcji. Przepis ten określa granice w jakich kara łączna może być orzeczona i Sąd stosując zasadę asperacji orzekł karę wobec skazanego w tych właśnie granicach. Nie ma podstaw do twierdzenia, że wyrok łączny powinien zawsze powodować poprawę sytuacji skazanego, jednakże w realiach tej sprawy to czyni. Żaden przepis postępowania karnego nie nakazuje sądowi stosowania zasady absorpcji przy wydawaniu wyroku łącznego. Wprost przeciwnie przepis art. 569 § 1 k.p.k. odsyła do przepisów dotyczących wymierzania kary łącznej, które określają, że karę łączną wymierza się w granicach od najniższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając przy karze pozbawienia wolności 15 lat (art. 86 § 1 k.k.) z wyjątkami określonymi w art. 88 k.k. (por. postanowienie SN z 8 listopada 2006 roku III KK 63/06, LEX nr 324527; wyrok SA w Gdańsku z dnia 25 października 2007 roku sygn. akt II AKa 301/07, POSAG 2008/1/158).

Zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie podkreśla się, że niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji jak i zasady pełnej kumulacji, **oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Natomiast priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji** (por. A. Marek: Komentarz, Kodeks karny, Warszawa 2004 rok s. 293; wyrok SN z 2 grudnia 1975 roku Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33, wyrok SA w Katowicach z dnia 13 listopada 2003 roku, II AKa 339/03, LEX nr 183336) (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dn. 16.03.2010r. o sygn. II AKa 57/10, KZS 2010/7-8/74).

**Mając na uwadze powyższe Sąd ukształtował karę łączną posługując się zasadą częściowego pochłaniania**, biorąc przy tym pod uwagę zarówno dość dobrą opinię o skazanym i przebiegający poprawnie proces jego resocjalizacji, jak również wskazane powyżej względy prewencji indywidualnej i generalnej, wielość popełnionych przez J. P. (1) przestępstw oraz związku podmiotowe i przedmiotowe między nimi. W ocenie Sądu zastosowanie zasady kumulacji kar stanowiłoby dla skazanego dolegliwość, która przekraczałaby potrzeby resocjalizacyjne. Natomiast zastosowanie zasady pełnej absorpcji kar – jak chciał tego obrońca - stanowiłoby niczym nieuzasadnioną gratyfikację wielokrotnych negatywnych zachowań skazanego. Celem kary łącznej jest bowiem racjonalizacja wymierzonych kar, nie zaś premiowanie sytuacji osoby, która dopuściła się wielu przestępstw. **I tak w ocenie Sądu kara łączna 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności jest miarodajna i sprawiedliwa.** Z uwagi na to Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku.

**W punkcie III wyroku** Sąd na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności na podstawie art. 577 k.p.k. zaliczył J. P. (1) okresy pozbawienia wolności, które wynikały z akt spraw oraz z aktualnej na chwilę orzekania Informacji o pobytach i orzeczeniach, sporządzonej na podstawie Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności.

**W punkcie IV wyroku** połączone zostały środki karne w postaci **zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych** orzeczone wobec J. P. (1) dwoma z trzech połączonych wyroków, to jest tymi w których orzeczono środki całkowicie tożsame:

- w wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku- Białej z dnia 8 kwietnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt **IX K 157/12** – orzeczono w nim **8 lat** tegoż zakazu

- w wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawie o sygn. akt **III K 593/12** – orzeczono w nim **10 lat** tegoż zakazu

i wymierzył J. P. (1) **łącznie 18 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Sąd zastosował w tym przypadku zasadę pełnej kumulacji**, bowiem, zdaniem Sądu, absolutne pierwszeństwo przy rozważaniach na temat ewentualnego skrócenia tego okresu w ramach połączenia tych środków ma ogromne

zagrożenie dla bezpieczeństwa innych uczestników, jakie może stwarzać powrót do ruchu drogowego sprawcy tak niepoprawnego i nadal uzależnionego od alkoholu. Zasadniczą koniecznością w tym zakresie jest zatem możliwie dłużej wyeliminowanie go z aktywnego ruchu drogowego.

Natomiast za chronologicznie niedopuszczalne Sąd uznał połącznie wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 25 kwietnia 2005 r. w sprawie o sygn. akt **IX K 542/05** z jakimkolwiek innym wyrokiem skazującym J. P. (1) i **w tym** zakresie postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umorzył **w punkcie V wyroku.**

**W punkcie VI** wyroku Sąd orzekł, iż odrębnemu wykonaniu podlegają pozostałe kary i środki karne wymierzone wobec J. P. (2) w zakresie nieobjętym punktem II i IV sentencji wyroku.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. **w punkcie VII wyroku** zwolnił skazanego od zapłaty kosztów sądowych, uznając, iż ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe z uwagi na stan majątkowy i brak możliwości zarobkowych (przebywanie w ZK).

SSR Agnieszka Jaźwińska